

Portofino Quyên Rũ

AH Từ Minh Tâm

Cửa vịnh Portofino - Italia

Portofino là một cảng nhỏ ở bờ biển phía tây nước Ý. Portofino nổi tiếng nhờ bài hát có tựa đề Love In Portofino do Dalida (và sau này là Andrea Bocelli) trình diễn. Bài hát này được biết đến từ năm 1958 và trở nên nổi tiếng khắp nơi nhờ âm điệu du dương, trữ tình. Do yêu thích bài hát, mà tôi đã tìm đến Portofino vào một ngày nắng ấm mùa hè 2017. Chuyến đi không dễ dàng gì nhưng khi tới nơi thì ấn tượng của tôi về Portofino quả thật tốt đẹp...

Từ Milan, chúng tôi đi xe điện vào sáng sớm. Vé được mua trước trên mạng www.trenitalia.com ba tháng trước với giá

9.8 Euro, rẻ phân nửa so với vé bán vào gần ngày đi. Khoảng cách từ Milan đến Portofino là khoảng 130 km nhưng xe không trực tiếp ghé Portofino mà chỉ ghé những thành phố lớn gần đó như Rapallo hay Santa Margherita, từ đây sẽ có xe buýt hay tàu thủy đưa ta vào Portofino.

Đọc hướng dẫn của những người đi trước, tôi dự tính chương trình đi như sau: Khởi hành từ Milan, tôi sẽ đến Rapallo sau 2 giờ. Từ đây sẽ đi tàu du lịch qua Santa Margherita và Portofino. Khi trở lại sẽ đi xe buýt về Santa Margherita và đi xe điện từ đây trở về Milan. Tất cả gói ghém trong vòng một ngày.

Portofino quyến rũ

Chuyến xe điện từ Milan đi Rapallo khởi hành đúng giờ. Xe chạy khá nhanh, đôi khi xe ngừng rước khách tại một vài trạm lớn. Đây là xe điện liên tỉnh nên có thông báo những trạm dừng bằng tiếng Ý và tiếng Anh nên cũng dễ theo dõi. Ghế ngồi rộng, xe sạch sẽ. Đó là hai điều tôi thích. So với xe điện ở Nhật thì xe này rẻ hơn nhiều mà chạy cũng nhanh không thua chút nào.

Về phong cảnh, ra khỏi thành phố là khu nông nghiệp. Lúc này tôi thấy ở đây người ta trồng nhiều bắp. Cây bắp đã lên cao ngang thân người. Rễ bắp xanh tươi, xa xa là những dãy núi lờ mờ. Sáng nay trời nắng, phong cảnh sáng sủa, vui tươi. Xe chạy về phía nam, hơn một giờ sau thì lên cao dần và bắt đầu chui vào những đường hầm. Nhiều hầm lắm, không đếm xuể. Có hầm ngắn, có hầm dài. Đôi khi xe chạy hơn 10 phút vẫn chưa hết đường hầm. Ngồi trong xe mà khâm phục tài đục núi, làm đường của người Ý. Trong hầm thì tối nhưng những lúc xe chạy trên núi thì cảnh trí đẹp lắm. Sau 90 phút, xe tới Genoa là một thành phố lớn ven biển. Từ đây, xe chạy dọc bờ biển và thỉnh thoảng đã thấy biển xanh xa tít ở phía tay phải.

Xe đến Rapallo đúng giờ. Ra khỏi xe điện, chúng tôi hỏi đường và đi ra hải cảng

để chuẩn bị đi tàu qua Portofino. Rapallo là một thành phố cỡ vừa. Đây là thành phố ven biển phía tây của nước Ý, cách Genoa khoảng 26 km. Lúc này là hơn 10 giờ sáng. Trong thành phố, hàng quán đã mở cửa buôn bán. Những cửa tiệm ở đây trang hoàng đẹp đẽ, sang trọng. Rapallo có khu chỉ dành cho người đi bộ được giữ gìn sạch sẽ không một cọng rác. Có lẽ còn sớm nên khách hàng chưa nhiều nhưng cũng thấy một số người ngồi quán cà phê, mấy người khác thì đang la cà mua sắm.

Bà xã tôi khen Rapallo là một nơi xinh xắn, thanh bình và có những cửa hàng quần áo, giày dép, bóp xách thời trang ... được trưng bày rất trang nhã, mỹ thuật. Chúng tôi đi ngang một nhà thờ to lớn nhưng không có thì giờ để vào xem bên trong, vì mục đích của chúng tôi không phải thăm viếng Rapallo, mà chủ yếu là đi qua nơi đây để đến Portofino quyến rũ.

Ra tới hải cảng, chúng tôi thấy vịnh Rapallo cũng khá đẹp. Vịnh cong hình chữ C, trong vịnh nước biển xanh đậm và có nhiều tàu du lịch. Ven biển có đường đi bộ để khách dạo chơi. Du khách cũng khá đông, có người đi dạo, có người ngồi chơi, hóng mát. Khung cảnh ở đây thật thanh bình, thoải mái.

Chúng tôi tìm đến phòng bán vé tàu du lịch. Thấy khách đến mà cô gái ngồi bên trong quầy vé tỉnh bơ nói chuyện điện thoại với ai đó. Đưa tiền vô, cô khoát tay không nhận và chỉ vào tấm giấy nhỏ dán trên cửa kiếng. Tấm giấy thông báo: “Tàu tạm thời ngưng chạy vì lý do sóng lớn”.

Một sự thất vọng nã nề đến với chúng tôi!. Đến đây mà không được đi chuyến tàu du lịch từ đây qua Portofino là mất đi khá nhiều thú vị, bởi vì đây là chuyến tàu ngắm

cảnh, và từ tàu, chúng ta có thể nhìn những đồi núi, những căn biệt thự, những gành đá rất đẹp nằm dọc bờ biển.

Vịnh Rapallo thật thanh bình

Một câu hỏi nữa là làm sao đi đến Portofino? Hay là ở đây chơi tới chiều rồi trở về? Kế hoạch của tôi liệu đã thất bại?

Mấy ngày nay, khi ở Milan tôi có nhận xét là: Ít có người Ý biết tiếng Anh. Hay họ biết mà không trả lời?. Điều này khiến tôi cũng ngần ngại khi hỏi đường ở Rapallo. May thay, khi hỏi một anh thợ sửa điện thoại thì anh nói có thể đi xe buýt cũng tới Portofino được. Tôi chợt nhớ ra là ngay trước cửa nhà ga Rapallo có trạm xe buýt. Thế là chúng tôi đi trở lại nơi đó. Tới nơi thì thấy mấy người bạn trẻ người Thụy Điển cũng đang mua vé để đi Portofino. Mấy bạn này biết tiếng Anh rất rành nên chỉ cho chúng tôi quầy bán vé. Giá vé xe buýt từ đây đi Portofino chỉ có 3 Euro một người (vé tàu là 9 Euro) nhưng phải đổi xe ở Santa Margherita.

Chờ 15 phút thì xe tới (xe số 75). Khá nhiều du khách không mua được vé tàu và phải đi xe buýt như chúng tôi nên xe khá đông, nhiều người phải đứng. Từ đây qua Santa Margherita xe chỉ chạy có 15 phút. Tới nơi chúng tôi xuống xe và tới trạm chờ để đón xe khác (số 82). Ở đây đã có một nhóm du khách khác đang chờ nên số

người đứng chờ xe cũng gần cả trăm. Chúng tôi lo lắng là đông quá không biết có lên xe được không vì lúc này cũng gần 12 giờ trưa rồi. (Theo dự tính vào tới Portofino và trở ra, chúng tôi phải sớm hơn giờ chuyển xe điện trở về Milan lúc gần 4 giờ và vé thì đã mua rồi).

Xe buýt số 82 tới. Mọi người chen lấn nhau để lên xe. Hình như trật tự và lịch sự không có ở đây!. Nhờ nhỏ con nên mình cũng chui lọt được lên xe. Xe đầy nhóc. Mọi người đứng chật chội, gần nhau như xe đồ Bình Dương sau 1975. Nhưng mọi người đều vui vẻ, ăn nói ồn ào vì họ biết rằng ít ra họ cũng sẽ tới Portofino sau 15 phút nữa. Đa số du khách nói tiếng Anh. Qua câu chuyện thì biết đa số họ đến từ California có vài bạn trẻ từ Bắc Âu tới như đã nói ở trên.

Đoạn đường từ Santa Margherita đi Portofino là một cung đường đèo chạy sát biển. Cảnh trí ở đây đẹp vô cùng. Đường nằm cao bên trên cách mặt biển chừng 10-20 mét. Bên trái là biển xanh. Bãi biển cong, có nhiều ghềnh đá. Bên phải là vách núi cheo leo, đôi khi có vài căn biệt thự hay lâu đài được xây cất bên trên cao hơn nữa. Cây cối ở đây xanh tươi, nhà cửa sơn nhiều màu sắc đẹp đẽ. Có điều là con đường này rất hẹp. Bề ngang chừng 5-6 mét mà thôi. Mỗi khi hai xe đối diện tránh nhau, thành xe nọ cách xe kia chỉ 5-10 cm. Những hành khách ở Mỹ qua thì thấy cảnh này rất lạ và xuýt xoa khen hai bác tài xế lái xe quá ... chì!

Sau 15 phút xem cảnh đẹp của một đoạn đường đèo thú vị, chúng tôi đã đến trạm cuối. Sau hơn bốn tiếng giông ruồi, Portofino yêu kiều ơi, chúng tôi đã đến!!!

Lúc này là hơn 12 giờ trưa. Thời tiết nắng dịu, ấm áp.

Chuyện đầu tiên là ... mua vé xe buýt để trở ra. Vé mua ở tiệm bán thuốc lá gần đó. Giá vé là 3 Euro.

Những căn nhà đầy màu sắc ở Portofino

Sau đó chúng tôi đi bộ theo con đường dốc lải lải để xuống bãi biển. Hai bên đường là những tiệm bán hàng lưu niệm, tiệm bán quần áo thời trang, nước hoa, thực phẩm, nhà hàng, tiệm cà phê, tiệm kem... cũng có vài cửa hàng đồ hiệu như Gucci, Prada...

Trước kia, Portofino là một làng đánh cá nhỏ bé, cư dân ở đây chỉ có 400 người. Ngày nay, người dân Portofino sống chủ yếu về du lịch. Hàng ngày, tàu du lịch, xe buýt đỗ hàng ngàn du khách đến đây tạo sự nhộn nhịp, vui vẻ. Có người đi tự do, có người đi theo đoàn đông. Tôi thấy có đoàn du khách người Đại Hàn cũng đến nhưng không thấy du khách Trung Quốc như nhiều nơi khác. Hôm nay do sóng lớn, tàu không chạy được nên số khách ít hơn phân nửa, đó là điều may cho chúng tôi vì du khách nhiều quá thì sự thưởng ngoạn sẽ bớt phần thú vị.

Portofino là một vịnh biển nhỏ, cong hình chữ C. Trong vịnh có vô số tàu ca nô nhỏ và vài chiếc du thuyền vĩ đại bóng loáng của những đại gia nào đó. Hôm nay

sóng hơi lớn nên tàu thuyền nhấp nhô. Điểm đặc biệt của Portofino là ở đây có những căn nhà một, hai tầng được sơn bằng màu sắc đẹp đẽ. Màu sơn không quá lòe loẹt nhưng rất trang nhã như vàng nhạt, cam nhạt... tất cả tạo ra sự vui tươi, trẻ trung. Hai bên vịnh là đồi núi cao. Bên tay phải, trên đồi là một khu lâu đài có tên là Castello Brown. Lâu đài này được xây từ thế kỷ thứ 15. Ta có thể lên đó để ngắm cảnh Portofino thì tuyệt đẹp. Bên tay trái có một con đường đi bộ ven vịnh. Ở đây có những nhà hàng. Người ta kê bàn ghế ra phía trước để du khách có thể ăn trưa, uống cà phê và ngắm người qua lại. Giá một phần ăn cũng vừa phải không mắc lắm dù là khu du lịch. Xa hơn, trên đồi cao có một hải đăng. Trên đồi là đường xe ô tô và những biệt thự sang trọng rải rác. Portofino có hai nhà thờ, một ở gần ngay bãi biển và một nằm trên đồi cao. Ở đây còn có một khu vườn nhỏ và một sở thú nữa. Do bị núi cao bao bọc nên để đến người ta phải đi tàu thủy hay theo con đường đèo độc đạo dọc bờ biển mà chúng tôi đã đi.

Portofino là một làng nhỏ nhưng phong cảnh lãng mạn trữ tình. Thảo nào nơi đây đã từng có nhiều người nổi tiếng đến tạm trú hay thăm viếng. Trong số những người này có nhà văn Guy de Maupassant, hoàng đế Wilhelm II, thủ tướng Silvio Berlusconi... Thêm vào đó là những tài tử điện ảnh Humphrey Bogart, Sophia Loren, Clark Gable, Grace Kelly, Elizabeth Taylor của ngày xưa, hay Tom Cruise, Julia Robert hiện nay cũng đã từng đặt chân đến làng chài bé nhỏ này...

Portofino nhỏ, lại có gió mát nên dù trưa nắng mà đi chơi không mệt lắm. Do tự tìm hiểu để đi nên chúng tôi không phụ thuộc ai mà thoải mái vui chơi chụp hình ở Portofino khá lâu, tới hơn 2 giờ trưa mới

trở lại bến xe buýt để trở lại Santa Margherita. Chuyến về, xe cũng khá đông nhưng chúng tôi đã đến Santa Margherita khoảng gần 3 giờ trưa, khá sớm so với chuyến xe điện trở lại Milan nên chúng tôi có thì giờ ngồi ở công viên gần bãi biển để hóng gió, ngắm cảnh biển.

Santa Margherita là một thành phố ven biển nằm giữa Rapallo và Portofino. Công viên ở bãi biển có nhiều ghế đá để khách ngồi chơi ngắm cảnh. Ở đây có bến du thuyền đi Rapallo hay Portofino. Bên tay phải có tượng đài Christophe Columbus và tượng vua Victor Emmanuel, người thống nhất nước Ý. Phía trong là phố xá, khu thương mại, nhà hàng, khách sạn... Xa hơn là một nhà thờ nhỏ. Bên tay trái là bãi biển. Bãi này nhiều sạn ít cát, và hình như bãi biển ở đây mau sâu nên khách đến đây đa số tắm nắng chứ không phải tắm biển. Xa hơn, trên đồi cao là vài khách sạn. Ngoài biển, vài chiếc tàu du lịch đang di chuyển. Phong cảnh rất xinh đẹp, thơ thả...

Ngồi chơi hóng mát ngắm cảnh ở đây chừng 30 phút, chúng tôi theo bản đồ tìm đường lên nhà ga Santa Margherita. Nhà ga nằm trên đồi cao so với bãi biển. Tới nơi vẫn còn sớm. Vậy mà lại nghe thông báo là xe sẽ tới trễ thêm 30 phút. Mấy khách người Ý tỉnh bơ. Chắc đối với họ việc xe trễ là chuyện bình thường. Chúng tôi cũng không gấp gáp gì. Tuy nhiên ngồi đây chơi thì chẳng có gì để xem. Nếu biết xe trễ, chúng tôi có thể nán nà thêm và dạo phố Santa Margherita.

Xe cũng đến dù trễ. Từ đây về Milan xe chạy trên hai giờ mới tới. Về tới Milan cũng hơn 6 giờ chiều. Trời mùa hè, vẫn

còn sáng nhưng đã kết thúc một chuyến đi nhiều thú vị.

Thị trấn Portofino yên bình

Hôm sau, tôi tham gia một tua khác đi thăm năm ngôi làng nhỏ dọc bờ biển phía tây nước Ý. Năm ngôi làng này có tên là Cinque Terre và được UNESCO công nhận là Di Sản Thế Giới vì phong cảnh và nhà cửa ở đó cũng xinh xắn, dễ thương. Thế nhưng, nếu so với Portofino thì Cinque Terre vẫn không so được về sự kiêu diễm và sang trọng nên sau này, nếu có dịp, tôi sẽ trở lại thăm Portofino một lần nữa. Và kỳ sau, do tôi đã rành đường đi nước bước, nên chắc chắn chuyến đi sẽ rất thú vị...

AH Từ Minh Tâm

Nuôi Heo

